

[Langkilde.]

visningsminister med, at det er lykkedes ham at fremsætte et lovforslag, som, så vidt jeg kan se, ikke rummer nogen større risiko for, at der skulle blive vældig uenighed om disse problemer her nu. Det er altså lykkedes at finde frem til en midterlinje, som øjensynlig vil kunne finde tilslutning fra alle sider.

Må jeg udtrykke min glæde over, at man har fundet en løsning på problemet om kommissionerne ved den opdeling i to kommissioner, som lovforslaget indebærer. Det er givet, at det rummer mulighed for en større forældreindflydelse i den egentlige skolekommission, og det lægger vi megen vægt på. Heroverfor — altså i spørgsmålet om de to kommissioner — har selvfølgelig stået ønsket om en koordinering af problemerne under fritidsloven og skoleloven; det kunne tale for én kommission. Imidlertid har undervisningsministeren løst dette spørgsmål med lidt af et columbusæg, om end et lidt hårdkogt æg, synes jeg, ved at lade de kommunalbestyrelsesmedlemmer, som vælges, være fungerende i begge kommissioner. Det er en noget stor belastning for dem, synes jeg nok, men det er selvfølgelig en løsning, som vel skal tilgodese det koordineringssynspunkt, der vel må være afgørende i denne forbindelse.

Det, der dernæst kan undre én i forbindelse med fordelingen mellem de to kommissioner, hvor koordineringsproblemet er særlig stort, er ungdomsskolen, altså skolen for de 15-18-årige. Der må jeg nok sige, at erfaringerne ude fra kommunerne viser, at der udfoldes en ikke altid hel sund konkurrence om eleverne, og da området ligger meget nær op ad det almindelige folkeskoleområde, må man vel nok kunne spørge den højtærede undervisningsminister, hvad der er den reelle grund til, at man ikke ønsker dette område lagt under folkeskolekommissionen, hvor det dog naturligt hører hjemme.

Så er der spørgsmålet om skolenævnene. Nu får vi jo indført obligatoriske skolenævne på alle skoler, og det synes vi efter omstændighederne er en meget god løsning af problemet omkring forældreindflydelsen. Man må erkende, at den kompetence, som lægges til nævnene, er ret spinkel, men den kan vel heller ikke være større. Det ville vel føles som en vældig god kompetence,

hvis de havde noget med ansættelser at gøre, men med de nye vilkår, hvorunder ansættelsen sker for hele kommunen, er der ingen mulighed for at indplacere skolenævnene på dette område. Mellem alle de mange ting, som nævnes i § 27, må man vel sige, at realiteten er den, at de skal medvirke i et pædagogisk oplysningsarbejde sammen med lærerrådet, står der, formentlig også sammen med inspektøren, som fuldstændig synes at være gledet ud af § 27. Men det er måske begyndelsen til en form for kollektiv ledelse af skolerne, eller er der en anden grund til det? Jeg ved det ikke; jeg spørger ministeren.

Dette pædagogiske oplysningsarbejde må formentlig i virkeligheden være det væsentligste, plus den kontakt, som skabes, og som skal skabes gennem forældrenes repræsentanter til hjemmene, og som vi tillægger meget stor betydning. Det har jo knebet hidtil, både hvor der kun er skolekommission, og hvor der også er nævne, og jeg kan kun udtrykke håbet om, at den nyordning, der nu skabes, vil skabe større kontakt mellem forældrene og skolen. Det er givet, at der er behov for det i dag måske mere end nogen sinde.

Så er der spørgsmålet om amternes indflydelse, der bliver væsentligt større. Der har været talt om decentralisering i denne forbindelse, og det er rigtigt, at vi skal søge at komme så vidt på dette område som muligt. Den ærede socialdemokratiske ordfører mente, at det, at man havde fastholdt udnævnelsen af lederne på dette område, skoleinspektør og skoledirektør, som et statsligt anliggende, var et hårdt slag mod decentraliseringen. Det kan jeg nu ikke se spiller nogen større rolle for administrationen på dette felt. Han gik videre og talte om amterne, hvor han ville påtvinge amterne meget indgående regler vedrørende deres styrelse af skolevæsenet specielt med henblik på det stående udvalg og den administration, der skulle opbygges. Men her må man vel gøre opmærksom på, at det jo netop er et led i decentraliseringen, at amterne får deres selvstændige mulighed for at skønne, hvad hver enkelt amt har behov for af arbejdskraft, af ledelse på dette felt.

Men jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om decentraliseringen, for det er jo noget vigtigt, at der virkelig finder en ud-